

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

XXXIX Vtrum anim[a]e sanctor[um] orent pro inimicis fuis, qui in aeterno
cruciantur igne.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

HAY. DE VARIET. LIB.

menta similia adducuntur, qui eos in locis pœnali-
bus angeli deputât, quasi zizaniorum fasciculos ad
comburendum ligant.

Quod sicut boni bonos in requie, ita ma-
li malos recognoscunt in tormentis

Caput XXXVIII.

Sicut em̄ boni bonos in requie, ita mali malos
in tormētis cognoscūt. Si em̄ Abrahā Lazarū mi-
nime recognouisset, nequaquā ad diuitē ī tormē-
tis positū de trāsacta eius cōtritiōe loq̄retur dicēs, q̄d
mala receperit in vita sua. Et si mali malos non reco-
gnoscerēt, nequaquā diues in tormentis positus fratrū
suorū & iam absentiuū meminisset. Quō em̄ p̄ntes nō
posset agnoscere qui etiā, p̄ absentiuū memoria cura-
uit exorare? Qua in re & illud quoq; oñditur, q̄a &
boni malos & mali cognoscunt bonos. Nam & di-
ues à diuite Abrahā cognoscit, cui dictū est: Recepti-
sti bona in vita tua. Et electus Lazarus à reprobo di-
uite est cognitus, quem mitti p̄catur ex noīe dicens.

Luc. 16. Mitte Lazarū vt intingat extremū digiti sui in aquā,
vt refrigeret linguā meā. In qua videlicet cognitiōe
vtriusq; partis cumulus retributiōis exerescit, vt bo-
ni ampli⁹ gaudeāt, q̄ secū eos letari cōspiciūt q̄s ama-
uerūt. Et mali cū eis torquent q̄s in hoc mūdo despe-
cto deo dilexerūt, eos non solū sua, sed etiam eorum
pœna consumat.

Utrū animæ sc̄torū orēt p̄ inimicis suis,
qui in æterno cruciātur igne. XXXIX.

Grego. **O**Rant pro inimicis suis animæ electorū eo tē-
pore, quo possunt ad fructuosam pœnitentiā

LIBER TERTIVS.

am eorū corda cōuertere, atq; ipsa cōuersione salua-
 re. Quid em̄ aliud, p̄ inimicis orandū est, nisi hoc q̄d
 Apost. ait: vt det illis deus p̄nitentiā ad cognoscenti- 2. Timo. 3.
 dū veritatē, & resipiscāt à diaboli laq̄is, à quo captiui
 tenent̄ ad ipsius voluntatē. Et quō pro illis tunc ora-
 bit, qui iam nullatenus possunt ad iustitię opa ab ini-
 quitate cōmutari? Eadē itaq; causa est cur non oret̄
 tunc pro hominibus eterno igne dānatis, q̄ nūc etiā
 causa est vt nō oretur p̄ diabolo, angelisq; eius eter-
 no supplicio deputatis. Quæ nunc & iam causa ē vt
 non orent sancti hoīes, p̄ hominibus infidelib; im-
 pijsq; defunctis, nisi q̄a de eis vtiq; q̄s eterno suppli-
 cio deputatos iam nouerūt, añ illū iudicij iusti cōspe-
 ctū oratiōis suę meritū cassari refugiūt? Quod si nūc
 quoq; viuētes iusti mortuis & dānatis iniustis mini-
 me cōpatiunt̄, qñ adhuc aliqd iudicabile de sua cau-
 sa sese p̄peti & iam ipsi nouerūt, quāto districti⁹ tūc
 iniquorū tormēta respiciūt, qñ ab omni vitio corru-
 ptiois exuti ipsi iam iustitię vicini⁹ atq; arctius inhæ-
 rebunt? Sic q̄ppe eorū mētes per hoc q̄d iustissimo iu-
 dici inherēt vis districtiōis absorbet, vt oīno eis non
 libeat quicquid ab illius æternæ regulæ subtilitate
 discordat.

De non renatis, & eorū cruciatu. XL.

Q Vicunq; vero ab illa p̄ditionis massa, q̄ fctā
 est per hoīem primū non liberātur, per vnū
 mediatorē dei & hominū, resurgēt quidem
 etiā ipsi, vnusquisq; cum sua carne, sed vt cum diabo-
 lo eiusq; angelis puniātur. Vtrū sane ipsi cū vitijs &
 deformitate suorū corporū resurgāt, quicūq; in eis vi-